

Παιπαδοπ. Χρυσ., Συυλλογ.

1 Η π. Χρ. 8, 172

Σεραφείμ

(Φαναρίου ε' Μεσχωρί-  
ου) 16.21.

Κατὰ Παιπαδόπουλον ὁ Σεραφείμ συνεζητήθη ὡς συνω-  
μότης καὶ ἐπαναστάτης μετ' ἄλλων ἀρχιερέων, κληρικῶν  
καὶ λαϊκῶν. Πρὸς αὐτὸν καὶ ἀλλοτρίοις πρὸς  
ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς καὶ λαδίου καὶ δαίμονος. Ἀλλ' ὁ  
Σεραφείμ ἀπέκρινεν τούτο καὶ ὑπέσχετο γενναίως τὸν  
δαίμονα ὑπὲρ τῆς πίστεως. Τὸ μαρτύριον ἐγένετο τῶν  
4<sup>ων</sup> Σεπτεμβρίου, ὡς μετὰ τῶν ἐπαρτίσεων τοῦ Διο-  
νυσίου, ἀλλ' ὑπαίχκε διαφωνία ὡς πρὸς τὸ ἔτος, κα-  
ταρτίσμενον μετὰ τῶν ἐτῶν 1604 - 1613 καὶ καὶ

1616 έτι. Η τιμωρομένης του μαρτυρίου δει φαίνεται  
 επιβουλαι, του δει ταύτην αντίγραφου ο βιογράφος ει  
 του δει εωρτάζετο τι μίμνη αὐτοῦ τη 4<sup>η</sup> Σεπτεμβρίου.  
 Πιθανόν τὸ εἶχεν ἀντιγραφὴν τοῦ γυναικίου, τὰ  
 ἱστορικά του ἐκ μίμνης αὐτοῦ ἰδρυθέντα καὶ ἐν  
 φανερῇ τῇ παρόμαθόν τι. Πάντως ὁ Σερραφείμ  
 δει ἱμαρτύριον τη 4 Σεπτεμβρίου ἐλλείπει μετὰ Νο-  
 ἑμβρίου τοῦ 1600, μετὰ τὴν ἱκανότητα τοῦ θιου-  
 σίου, ἀρξάμενος ἐν τῇ τοῦ Ὀκτωβρίου τῇ ἀρχῇ  
 τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1600. Τοῦτο συμπραίνει ἐν  
 τῇ πράξει ἕως τοῦ διωδύχου αὐτοῦ θιου-  
 μή 6<sup>η</sup> Σεπτεμβρίου 1600..